

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/373/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

402/2015. számú (XI. 26.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. július 17-én előterjesztett **panaszát** a 2015. november 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. Egyebekben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. július 17-én, postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben foganatosított rendőri intézkedésekkel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a rendőrség kétszer is kint volt, de semmiben nem készítettek írásos jelentést ezekről. Akkor kinél vannak? Emiatt terjesztette elő panaszát/feljelentését a Kerületi Rendőrkapitányság ellen. Panasszal, észrevétellel kíván élni a fenti rendőrhatalom ellen, az alábbi indokok alapján.

2015. július 3-án, 22 óra 35 perckor panasz-bejelentést tett a 107-es hívószámon keresztül, a szomszédokban lakó K. I. ellen, mert rendkívül hangosan italoztak, kocsmáztak, bömböltették a zenét is, és ezek miatt sajnos a panaszos nem tudott pihenni, aludni. A kikerülő rendőrök

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

22 óra 50 perckor jelentek meg. Ahogy bementek a rendőrök – a panaszos kísérte be őket – már erősen lehetett hallani a bömböltető zenét K. I-nál. Csendháborítás tényét állapították meg a rendőrök és szóban figyelmeztették az illetőt. Azonban a panaszos sérelmezi és nehezményezi, hogy a rendőrök a csendháborítás ténye miatt nem szabtak ki pénzbüntetést és azt is sérelmezi, hogy a rendőrök nem vették fel az adatokat, tehát valószínű, hogy ezen eseményről még rendőri jelentést sem készítettek.

A másik eset 2015. július 5-én történt, 13 óra 20 perckor, amikor ismételen ki kellett a panaszosnak hívnia a rendőrséget K. I-hoz, mivel torkuk szakadtából kiabáltak, súlyosan becsmérelték a panaszost. Azt mondták, hogy rohadt cigány, O. V-ral le fogják őket ütni. A három rendőr, amelyek közül egyikük nő volt nem volt tisztában azzal, hogy mit mond. Nem volt azzal sem tisztában, hogy miért intézkednek a panaszos szomszédjával szemben. A panaszos elmondta, hogy nem ide való és O. V-t is súlyosan szidalmazták a szomszédjai, nemcsak őt. Obszcén, trágár, illetlen szavakkal illették a panaszost, zaklatták, fenyegették, mondta K. I., hogy arra megesküszik, hogy le fogja ütni a panaszost. A helyszínre kiérkező rendőrök igazoltatták K. I-t és az egyik lakót meg is hallgatták az esetről. Azonban a panaszos úgy tudja, hogy a rendőrök erről az esetről sem készítettek jelentést, hogy miért is voltak kint ezen a napon a panaszosnál. A rendőrnő valóban szóban figyelmeztette K. I-t. Majd végül a rendőrnő közölte, hogy újabb eljárást indítanak ellene.

A panaszos 2015. július 13-án személyesen jelent meg a rendőrségen, ahol azután érdeklődött, hogy az újabb eljárást, amelyet említett a rendőrnő vajon megindították-e. A panaszos feltette a kérdést, hogy hol vannak a rendőri jelentések? Hol tart jelenleg az ügy? Állítólag sehol. A kapus, ügyeletes rendőr nem tudott érdemben felelni a panaszos által feltett kérdésekre. Azt mondták neki, hogy erről sem készült rendőri jelentés, a rendőrök csak sima igazoltatást csináltak.

A panaszos határozottan sérelmezi és nehezményezi, hogy a rendőrségen letagadták, becsapták őt azzal, hogy sem jelentés nem készült, sem a rendőrnő által ígért eljárás sem indult el. A panaszos nem érti, hogyan lehet az, hogy a helyszínre kiérkező rendőrök nem készítettek írásos jelentést.

2) A panaszos július 30-án, postai úton terjesztette elő panaszbeadványának kiegészítését.

Ebben előadta, hogy a Testület tájékoztatóját 2015. július 29-én, 13 óra 10 perckor vette kézhez. Ismételt észrevétele, panasza alapján kéri a Testület szíves megértő segítségét.

Elmondta, hogy 2015. július 30-án, 7 óra 7 perckor a 107-en, panaszbejelentést tett K. I. ellen, mivel a kora reggeli órákban bömböltette nagy hangerővel a TV-jét, és emiatt nem tudott a panaszos pihenni, aludni a saját lakásában. A rendőrök 7 óra 25 perckor érkeztek meg a helyszínre. A hangos zaj a panaszosnál, sőt a társasház bejáratánál már jól hallható volt. A rendőrök észlelték a valóban hangos TV-zést és csak szóban figyelmeztették a panaszost. A kiérkező rendőröket a panaszos informálta az előzményekről, hiszen K. I. büntető eljárás hatálya alatt van, valamint az önkormányzat is eljárást indított ellene. A panaszos azt is elmondta a rendőröknek, hogy 2015. július 3-án, 5-én és 23-án kétszer is volt kint a rendőrség a panaszosnál csendháborítás és korábbi fenyegetései, zaklatásai miatt. A panaszos így kénytelen szót emelni, illetve a felháborodásának hangot adni, mert a kiérkező rendőrök a fentiekben vázolt problémát nem vették figyelembe, hiszen, ha valakihez elég gyakran kell kijönni a rendőrségnek, akkor a panaszos szerint a szóbeli figyelmeztetésnek semmilyen komoly jogi fogamatja nincsen. A panaszos meglátása és érzése szerint is az

intézkedő rendőröknek ezt is figyelembe kéne vennie, mert például ebben a hónapban, ahogy már négy alkalommal is jelezte kint voltak K. I. lakásánál. Tehát a panaszos nem érti a rendőröket, hogy ha sűrűn és rengeteg baki, probléma van a nevezett lakóval, akkor miért nem büntették meg ez ideig? A panaszos álláspontja szerint a szép szónak nincs semmiféle hatósági fogantatja, főleg így, hogy a Kerületi Rendőrkapitányság csak figyelmeztette, annak ellenére, hogy K. I.-vel évek óta nem lehet bírni. Korábban az ügyet vádemelési javaslattal továbbították az ügyészségre 2015. június 8-án, amikor a panaszos megtérítette a vádemelési javaslatot K. I. ellen.

A panaszos határozottan nehezményezi, sérelmezi a rendőrség részéről, hogy ez említett sorozatos problémák miatt, amiért többször is kimentek a bejelentés helyszínére nem szabtak ki büntetést K. I.-nal szemben. Holott a rendőrök az előzményekről is tudtak. Legalább igazoltatták volna, azaz a panaszos véleménye szerint még jegyzőkönyv felvételére sem került sor. Az egyik rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy az ilyen esetekről jelentést kell írniuk, a másik rendőr pedig azt mondja, hogy nem kell. Ez a panaszos szerint érdekes. A másik sérelme, hogy a kikerülő rendőröknek az említett problémákat, időpontot látniuk kellene, mielőtt intézkednek, avagy sem? A panaszos közölte, hogy ahonnan jönnek, a saját hivatalukban büntetőeljárás folyik K. I.-nal szemben, így a panaszos hiányolja és nehezményezi, hogy a rendőrség részéről nem jártak el érdemben a fentiekben, K. I.-nal szemben.

3) A panaszos postai úton, 2015. augusztus 31-én terjesztette elő panaszbeadványa újabb kiegészítését, amelyben előadta, hogy 2015. augusztus 29-én, 2 óra 10 perckor panaszt tett a 107-es hívószámon keresztül K. Á. szomszédja ellen, mivel az éjjeli, hajnali órákban ordibáltak, nagy hangerővel bömböltették a zenét és italoztak a társasház udvarán; sőt az egész háztömb bömbölt, amelynek következtében a panaszos nem tudott aludni, pihenni. A kikerülő három egyenruhás rendőr egyike nagyon álmosan érkezett, alig állt a lábán. Előzményként már a fenti problémákat elmondta a rendőröknek. A rendőr, aki álmosan beszélt a K. Á. lakásában, érezhetően, láthatóan is lehetett hallani, hogy nagyon gyenge intézkedést eszközölt, de igaz elmondták, hogy halkabban ennyit tudtak csinálni. Az intézkedő rendőrök előtt K. Á.-nál az egyik részeg, gátlástalan nő azt mondta a rendőrnek, hogy a panaszos hülye, bolond, ne hallgassanak rá, miközben a panaszos elmondása szerint a rendőrök, amikor megérkeztek a helyszínre, már akkor érzékelték a hangos zenét.

A panaszos határozottan sérelmezi és nehezményezi, hogy a kikerülő rendőrök egyike, aki irányított, nagyon álmosan, ingerlékenyen érkezett meg a helyszínre, majdnem elesett, alig állt a lábán. A panaszos ezen kívül sérelmezi, hogy a távozó rendőröket, amikor kikérdezte és a panaszt szóvá tette, akkor a rendőrök mondták neki, hogy amennyiben a panaszos nincs megelégedve a rendőri intézkedésekkel, hiszen már korábbról ismerte a panaszost az álmos rendőr, akkor szemrehányóan mondta neki, hogy mivel ide mindig csak a panaszos hívja ki őket, többet már nem fognak ide jönni, mert nem tetszett neki, hogy ki kellett menniük hajnalban intézkedni. A panaszos szóvá is tette nekik, hogy panaszt fog tenni ellenük, mert ez átlagon aluli, gyenge intézkedés volt, aminek következtében rendkívüli nehéz helyzetbe került a panaszos, mert amikor elmentek a rendőrök, akkor a K. lakásból háromszor is kikiabáltak a panaszos felé, megfenyegetve életveszélyesen, hogy holnap ezért meg fog a panaszos halni, el lesz intézve, amiért kihívta a rendőröket. A panaszos elmondta, hogy aznap délután fel is jelentette a fenyegetőt a rendőrségen.

A panaszos tehát sérelmezi, hogy a rendőrök a további lehetséges segítséget megtagadták tőle azzal, hogy többet már ide nem jönnek. Továbbá nehezményezi azt is, hogy semmilyen rendőri intézkedésre, figyelmeztetésre nem került sor, nem készítettek írásos jelentést.

A panaszos előadta, hogy azért merete visszahívni a rendőröket 2015. augusztus 29-én, 2 óra 20 perckor, mert azt mondták, hogy többet már oda nem mennek ki, még panaszra sem. A panaszos ezen a ponton a Testület elnökét kérdezi, hogy álláspontja szerint egy rendőr ilyen mondhat-e egy rászorult állampolgárnak?! Mert a panaszos szerint nem mondhat ilyen. A rendőrség azért van, hogy védje az emberi méltóságot és segítséget adjon a rászorulóknak. Vagy nem így van? Sajnos, aki a fenti időpontban be volt osztva, ő ellene már korábban panaszt tett.

A panaszos sérelmezi, hogy az említett intézkedő rendőr az alapvető emberi, állampolgári jogait megsértette azzal, hogy további panaszára már nem fognak kimenni. Továbbá sérelmezi, hogy mivel nagyon álmosan érkezett meg a rendőr, amit látott és ennek is betudható volt a gyenge, határozatlan intézkedés, aminek következtében utána még ennek ellenére is, meg lett a panaszos életveszélyesen fenyegetve K. Á. lakásából, hogy ezért meg fog halni, hiszen a rendőrök előtt K-ék ugyanúgy ordibáltak, sőt nem tettek eleget a csendháborításnak sem, sőt erőszakosan reagáltak és a három rendőr tétlenül elnézte, hogy a panaszost sérteggessék és emiatt maga a rendőri intézkedés eredménytelen volt. A panaszos nehéz, kiszolgáltatott helyzetbe került, mert vissza akarta őket hívni, de előre mondták neki, hogy nem fognak kimenni még egyszer. De miért jönnek ki? Mi a problémájuk? Talán az lehet a probléma, hogy a panaszos törvényes segítséget kért tőlük.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2015. augusztus 7-én kelt átiratában tájékoztatta a Testületet, hogy 2015. július 3-án, 22 óra 36 perckor a Tevékenység Irányítási Központ (továbbiakban: TIK) ügyeletes az utasítást adta F. N. c. r. törm. és M. K. r. őrm. járőröknek, hogy menjenek a panaszos lakásához, mert onnan csendháborításról érkezett bejelentés. A panaszos egy földszinti lakóval kapcsolatban kért intézkedést, ahol hangos zene szól és az ott lévők is hangoskodnak. A rendőrök a helyszínre 2015. július 3-án 22 óra 57 perckor érkeztek meg, majd az adatgyűjtést követően intézkedés alá vonták K. I. földszinti lakót. Figyelmeztették a társadalmi együttélés szabályainak betartására és kérték, hogy halkítsa le a zenét, hogy ezzel másokat ne zavarjon. Az intézkedés alá vont személy a rendőri felszólítást megértette és a zenét lehalkította, ezért az intézkedés elérte a célját, így a rendőrség – a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint – helyszíni figyelmeztetéssel zárta az intézkedést. Ennek tényét jelentették a TIK ügyeletesének.

2015. július 5-én 13 óra 8 perckor a TIK ügyeletes az utasítást adta L. P. B. r. törm. és S. J. r. őrm. járőröknek, hogy menjenek a panaszos lakásához, mert onnan arról érkezett bejelentés a panaszostól, hogy a szomszédban lakó K. I. és barátai fenyegetik és zaklatják. A rendőrök a helyszínre 13 óra 19 perckor érkeztek meg, ahol a bejelentő elmondta, hogy a lakásának a nyitott ablakán keresztül hallotta, amint a szomszédja (K. I.) a következőképpen szidalmazta őt: „Te bűdös cigány! O. V.-ral takarodjál vissza Indiába.” A bejelentő közölte a

rendőrökkel, hogy már tett feljelentést zaklatás miatt K. I. ellen, amely már ügyészi szakban van. Az intézkedő rendőrök meghallgatták K. I-t és a lakásában tartózkodó unokatestvérét (K. F.) is, akik elmondták, hogy a lakásukban italoztak és hangos beszélgetés alakult ki köztük, de a beszélgetésük során a szomszédját biztosan nem szidalmazták és őt senki sem fenyegette meg. A rendőrök a helyszínen tanúkutatást végeztek, amely során meghallgatták K. J-ét is, aki elmondta, hogy kiérkezésük előtt pár perccel ért haza, de semmilyen szidalmazást, fenyegetőzést nem észlelt.

A két szomszéd között évek óta kialakult rossz szomszédi viszony miatt intézkedő rendőrök a helyszínen tanúkutatás után sem tudták eldönteni, hogy a panaszos által tett bejelentések valóságosak voltak-e, ezért az esetről nem készítettek rendőri jelentést.

A panaszos 2015. február 19-én feljelentést tett a Kerületi Rendőrkapitányságon K. I. ellen, aki elmondása szerint folyamatosan zaklatja őt. A feljelentésben foglaltak alapján a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 222. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő zaklatás vétségének elkövetése miatt nem rendeltek el nyomozást.

A 2015. július 5-én foganatosított rendőri intézkedésről jelentés készült, amelyet az elrendelt nyomozás irataihoz csatoltak.

2015. július 13-án H. D. fegyveres biztonsági őr látott el „kapus” szolgálatot a rendőrkapitányság főbejratánál. Ennek során a panaszosnak azt a felvilágosítást adta, hogy újabb bűnügy nem indult az ügyben, mert a fent említett folyamatban lévő ügyben járnak el. Olyat nem mondott, hogy nem készült rendőri jelentés a 2015. július 5-ei eseményekről.

A panaszos már három alkalommal tett bejelentést a Kerületi Ügyészségre és Rendőrkapitányságokra. Mindig változó tartalommal, amelyek kivizsgálásai még folyamatban vannak.

A fenti bűnügyben, K. I-nal szemben zaklatás vétségének elkövetése miatt indult nyomozás, amelyet – bizonyítottság hiányában – az Ügyészség 2015. július 29-én kelt határozatával megszüntette.

A vizsgálat során megállapította a parancsnok, hogy a rendőrök a helyszínen egyetlen esetben sem tudták kétséget kizáróan megállapítani K. I. által elkövetett szabálysértés tényét.

2) P. R. a TIK I. Ügyeleti Osztály főosztályvezetője 2015. augusztus 6-án készítette el átiratát, amelyben az alábbi megállapításokat tette.

A panaszolt rendőri intézkedést nem a TIK állománya foganatosította.

A rendelkezésére álló RZS Nova TIR rendszer elektronikus adatbázisa alapján a panaszos 2015. július 3-án 22 óra 32 perckor vonalas telefonkészülékről (+361/...) tett bejelentést a 112-es segélyhívószámra, csendháborítás szabálysértésről. Elmondása alapján a csendháborító a földszinten lakó K. I. A bejelentést eset adatlapon dokumentálták, amely alapján a TIK az adatlap vételét követően 22 óra 39 perckor a helyszínre irányította a Kerületi

Rendőrkapitányság állományába tartozó E. 120 hívójelű rendőrrészt. A járőr 22 óra 57 perckor érkezett meg a helyszínre. A rendőri intézkedés 23 óra 3 perckor, figyelmeztetéssel ért véget.

2015. július 5-én 13 óra 4 perckor a panaszos vezetékes telefonszámról (+361/...) tett bejelentést a 112-es segélyhívón keresztül. A bejelentést eset adatlapon rögzítették. A bejelentés során a panaszos előadta, hogy a földszint 9. szám alatt lakó K. I. és barátai fenyegették, zaklatták, amely egyébként már korábban is előfordult. A TIK a bejelentés vételét követően 13 óra 8 perckor a helyszínre irányította Kerületi Rendőrkapitányság állományába tartozó E. 121 hívójelű rendőrrészt. A járőr 13 óra 19 perckor érkezett a helyszínre. A járőr jelentése alapján több éve tartó szomszédvitáról volt szó, amely kapcsán folyamatban lévő ügyben, jelenleg is vizsgálat folyik. Az intézkedésről rendőri jelentés készült. A helyszíni intézkedés 13 óra 42 perckor ért véget.

A TIK állománya részéről sem fegyelemsértés, sem mulasztás, sem pedig szakszerűtlenség tényét nem állapította meg a főosztályvezető.

3) A rendőrség mellékelte a két sérelmezett rendőri intézkedésről készült eset adatlapokat, amelyek tartalmukat tekintve teljes mértékben egyeznek az eddig előadottakkal, így azok teljes terjedelmű ismertetésétől a Testület eltekint, figyelemmel arra, hogy azok új, érdemi információt a panaszügy szempontjából nem tartalmaznak.

4) A rendőrség csatolta a két sérelmezett rendőri intézkedés kapcsán kitöltött küldés leírása elnevezésű dokumentumokat, amelyek tartalmukat tekintve teljes mértékben egyeznek az eddig előadottakkal, így azok teljes terjedelmű ismertetésétől a Testület eltekint, figyelemmel arra, hogy azok új, érdemi információt a panaszügy szempontjából nem tartalmaznak.

5) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsájtotta a panaszos által megtett telefonos bejelentéseket is. A CD mellékleten két darab hangfelvétel szerepel.

5/a) Az első felvétel (1 perc 34 másodperc) a 2015. július 3-án tett panaszosi bejelentést tartalmazza.

Segélyhívó: Segélyhívó Központ.

Panaszos: Jó estét kívánok. A kerületből szeretnék lakossági panaszbejelentést tenni a szomszédom ellen, akik egész nap italoznak. Egész nap megy a zene, nem tudok pihenni tőlük.

Segélyhívó: A szomszédja hány számban lakik?

Panaszos: Hogy érte hogy hány számba?

Segélyhívó: I. utca...?

Panaszos: Nem I., hanem a J. utca 11.

Segélyhívó: J. 11. Pillanat.

Panaszos: Tessék?

Segélyhívó: J.?

Panaszos: J. 11. kerület. Igen.

Segélyhívó: J. 11.

Panaszos: Igen.

Segélyhívó: Hogy hívják?

Panaszos: K. I. Jelenleg eljárás van ellene... amúgy... rendőrségi eljárás alatt áll egyébként.

Segélyhívó: És akkor az udvaron vannak és italoznak, hangoskodnak?

Panaszos: Nem az udvaron, hanem lakásba'. De hangos a zene és kocsmázik, italoznak, hangoskodnak.

Segélyhívó: Ön szeretné a nevét mondani, vagy névtelenül szeretne bejelentés tenni?

Panaszos: Hát bmondhatom. L. Sz. Itt lakok én is a fölszinten.

Segélyhívó: De akkor hányadik emelet, hányas ajtó?

Panaszos: Mondom. Ez földszinten van.

Segélyhívó: Földszinti lakó.

Panaszos: Földszinti.

Segélyhívó: És a házba hogy tudnak bemenni a rendőrök?

Panaszos: Majd segíték. Jó?

Segélyhívó: Hányas kapucsengő az Öné?

Panaszos: L. Sz.

Segélyhívó: Jó. Akkor figyelje, kérem a járőröket.

Panaszos: Köszönöm.

Segélyhívó: Szívesen. Viszont hallásra.

(felvétel vége)

5/b) A második felvétel (2 perc 5 másodperc) a 2015. július 5-én tett panaszosi bejelentést tartalmazza.

Segélyhívó: Jó napot kívánok. Segélyhívó Központ.

Panaszos: Jó napot.

Segélyhívó: Miben segíthetek?

Panaszos: A kerületben van egy problémám, a lakó szomszédal, ordibál befelé hangerővel, fenyeget, hogy dögöljé' meg bűdös cigány, agyonverlek. Meg most volt kint a rendőrség péntek este az miatt engemet fenyegetnek... ööö... ööö, hogy mondják ezt?! Becsmérel, nagy hangerővel, italoznak és nem hagy békén, meg zaklatnak.

Segélyhívó: Értem. Ez most folyamatban van? Tehát most ordibál Önnek ez a szomszéd?

Panaszos: Igen, igen. Hát folyamatosan...

Segélyhívó: Hogy hívják őt?

Panaszos: Hát kicsodát?

Segélyhívó: A szomszédját, aki ezt teszi.

Panaszos: Hát ez a K. I. és a barátai.

Segélyhívó: Milyen?

Panaszos: K. I.

Segélyhívó: K.

Panaszos: Igen. I. Jelenleg a rendőrségen eljárás van ellene. Korábbi zaklatás miatt. És, valami barát van nála, valami F.

Segélyhívó: Önt, hogy hívják?

Panaszos: Engem... L. Sz. vagyok. A panaszbejelentő. Itt lakom a J. utca 11-ben.

Segélyhívó: J. 11.? kerület?

Panaszos: Igen, igen.

Segélyhívó: És ez a férfi?

Panaszos: Ez itt van a K-nál. F. F-nek hívják. Ennyit tudok.

Segélyhívó: J. 11. Emelet, ajtó van itt?

Panaszos: Majd segíték bejutni, ez a földszinten van, vagyunk.

Segélyhívó: Ön a földszinten lakik?

Panaszos: Igen. Földszint 8. Ők meg földszint 9. Péntek óta folyamatosan, hát ő nagy hangerővel zaklatnak, kiabál, ööö le bűdös cigányoz, le tetves cigányozik... becsmérel, nagy hangerővel.

Segélyhívó: Jó. Fognak menni a rendőrök. A kapun be tudnak menni?

Panaszos: Igen. Segíték. Igen. Köszönöm szépen.

Segélyhívó: Köszönöm viszonthallásra.

Panaszos: Visz'hall.

(felvétel vége)

6) A kapitányságvezető 2015. október 6-án kelt átiratában tájékoztatta a Testületet, hogy a panaszos bejelentése alapján vizsgálatot rendelt el. Küldés alapján megállapítható, hogy a panaszos bejelentése alapján – a bejelentést rögzítő Sz. Gy. B. r. ftörm. – a rendőrség állományából két fő járőr – H. L. r. törm. és T. A. r. örm. – a 2015. július 30-án, 7 óra 7 perckor kapott utasítást követően, kb. 10 percen belül érkeztek meg a panaszos lakcímére, ahová csendháborítás okán lettek kihívva. A bejelentő (panaszos) közölte, hogy a szomszédja hangos televíziózásától nem tud pihenni. A rendőrök nem hallottak hangos zajt a lakásból, oda becsöngettek és udvariasan megkérték a lakót, hogy halkítsa le a televízióját, aminek eleget is tett. Egyéb intézkedésre nem került sor.

Egy másik küldés alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos bejelentése alapján – a bejelentést rögzítő F. Z. r. örgy. – a rendőrség állományából három fő járőr – B. K. r. örm., H. L. r. törm. és F. N. r. törm. – 2015. augusztus 29-én 2 óra 27 perckor utasításra jelentek meg a panaszos lakcímén, mivel a bejelentés szerint ott csendháborítás történt. A helyszínen a bejelentő a földszinten lakó, szembe szomszédja hangoskodását kifogásolta. A járőrök az elmondottakat nem tapasztalták, bekopogtak a lakásba, a lakót figyelmeztették, aki lehalkította a zenét. A bejelentő nemtetszését fejezte ki és kevesellte a figyelmeztetés alkalmazását, illetve kilátásba helyezte, hogy tovább fog menni, mivel ez számára nem elfogadható szankció.

Az itt intézkedő rendőrök cáfolták, hogy az intézkedés során valamelyikük ingerlékeny, fáradt, álmos lett volna, illetve egyikőjük sem tett olyan kijelentést, hogy amennyiben a panaszos ismételt bejelentéssel él, nem fognak kimenni és intézkedni. Ezen panaszosi állítások a valóságnak nem felelnek meg.

A bejelentő (panaszos) személye nem ismeretlen a járőrök előtt, ugyanis rendszeresen tesz bejelentéseket csendháborítás miatt, amely intézkedések többnyire figyelmeztetéssel zárulnak.

7) A 2015. július 30-ai küldés leírása szerint a panaszos 112-es segélyhívás útján tett bejelentést, 7 óra 5 perckor, amely szerint a lakóhelyén mindennapos, hogy hangosan hallgatják a TV-t és a rádiót. A bejelentő nem tud pihenni. Rendőri intézkedést kér a társasházba. A rendőrök figyelmeztetést alkalmaztak a szabálysértővel szemben, amiért 4 órától merte hallgatni/nézni a TV-t.

A riasztás időpontja 2015. július 30. 7 óra 8 perc; a nyugtázás ideje 7 óra 10 perc; az indulás ideje 7 óra 10 perc; a kiérkezés ideje 7 óra 27 perc; a befejezés ideje 7 óra 29 perc.

8) H. L. r. törm. 2015. október 6-án készítette el rendőri jelentését, amelyben előadta, hogy szolgálata teljesítése során, a fenti napon 12 óra 30 perckor K. Zs. r. tzls. szolgálatparancsnok azt az utasítást adta, hogy a Testület megkeresése alapján készítsen írásbeli jelentést. 2015. július 30-án, 6 óra 30 perctől 18 óra 30 percig közterületi gépkocsizó járőrszolgálatot látott el T. A. r. őrm-rel, E. 121 hívóval. 7 óra 7 perckor azt az utasítást kapták a TIK központtól, hogy menjenek a panaszos lakcímére, mivel onnan csendháborításról tettek bejelentést. A helyszínre kb. 10 percen belül érkeztek meg, ahol a panaszos (bejelentő) fogadta őket, aki elmondta, hogy a földszinten, közvetlenül a lakása mellet lévő lakásban, a szomszédja túl hangosan hallgatja a televízióját, és ettől nem tud pihenni. A kérdéses lakásból semmilyen zaj nem hallatszódott ki. Ekkor a rendőrök bekopogtak a lakásba, ahol egy férfi nyitott ajtót. Ekkor hallották meg, hogy a lakásban valóban szól a televízió, de egyáltalán nem volt hangos. A férfit udvariasan megkérték, hogy halkítson a készüléke hangerején, hogy a szomszédja tudjon pihenni, továbbá figyelmeztetésben részesítették. A férfi a rendőri kérésnek eleget tett, bár azt megjegyezte, hogy a panaszos többször hívta ki rá a rendőrséget csendháborítás miatt, alaptalanul. A panaszos a rendőri intézkedés során végig jelen volt. H. L. r. törm. a fentieket jelentette a TIK központnak, majd a helyszínről eltávozott. A rendőr megjegyezte jelentése végén, hogy a panaszos notórius módon csendháborításokról tesz bejelentéseket.

9) T. A. r. őrm. 2015. október 6-án készítette el rendőri jelentését, amely szó szerinti egyezést mutat az előző alpontban ismertetett rendőri jelentésben foglaltakkal, így T. A. r. őrm. jelentésének jelen pont alatt történő ismertetésétől a Testület az ismétlések elkerülése végett eltekint.

10) A Testület mellékelte a 2015. augusztus 29-ei küldés leírását, amely szerint a panaszos 24 óra 40 perckor tett 112-es segélyhívás útján bejelentést, amely szerint a lakcímén hangosan szól a zene (K. Á-nál), zavarják a környék nyugalma. A panaszos az épület előtt van, segít bejutni a járőröknek az épületbe. A panaszos 0 óra 51 perckor telefonált ismételtén azért, hogy elmondja, hogy a csendháborítás megszűnt.

11) Szintén egy 2015. augusztus 29-ei másik küldés leírása szerint a panaszos 2 óra 21 perckor telefonált a 112-es segélyhívón keresztül. Bejelentésében előadta, hogy a lakcímén K. Á-ék italoznak, hangoskodnak, 3-4 ember, és nem lehet tőlük pihenni. A leírás szerint a helyzetet figyelmeztetéssel zárták.

A riasztás időpontja 2015. augusztus 29. 2 óra 21 perc; a nyugtázás ideje 2 óra 21 perc; az indulás ideje 2 óra 22 perc; a kiérkezés ideje 2 óra 27 perc; a befejezés ideje 2 óra 38 perc.

12) A rendőrség végezetül mellékelte egy 2015. október 6-án kelt rendőri jelentést, amely szerint a fenti napon a rendőr (ismeretlen, nincs aláírás a jelentésen) szolgálata teljesítése során K. Cs. Zs. r. tzls. azt az utasítást adta neki, hogy a Testület megkeresésére készítsen írásos jelentést a sérelmes rendőri intézkedésről.

A rendőr erre tekintettel jelenti, hogy 2015. augusztus 28-án 10 órától 2015. augusztus 29-én 8 óráig látott el közterületi szolgálatot H. L. r. törm., illetve B. K. r. őrm. rendőrökkel, E. 122-es hívónévvel. A szolgálatba lépést követően a szolgálatirányító parancsnok az eligazítás keretén belül ellenőrizte, amely során a szolgálat ellátására alkalmas minősítést kapott a rendőr.

A szolgálata teljesítése során a TIK központ 2015. augusztus 29-én 2 óra 21 perckor azt az utasítást adta, hogy menjen a panaszos lakcímére, mert onnan csendháborításról tettek bejelentést. A fenti címre 2 óra 22 perckor elindult, ahová 2 óra 27 perckor érkezett meg, ahol a lakóház előtt várta őt a bejelentő (panaszos), aki a rendőrnek elmondta, hogy ő a földszinti lakásban lakik és a szembe szomszédjában (K. Á. és barátai) italoznak, illetve hangoskodnak. A lakóházba érve a rendőr nem tapasztalt semmilyen csendháborítást, a lakás ajtajához érve onnan beszélgetés, illetve halk zene hallatszott ki. A bejelentő (panaszos) eközben a saját lakása elől követette végig a rendőri intézkedést. A lakásba bekopogva K. Á. nyitott ajtót, aki a rendőrt beinvitálta a lakásba és bevezette a szobába, ahol a barátaival beszélgettek, illetve italoztak, a zenét pedig a mobiltelefonnal összekötött számítógép hangfalból hallgatták. A rendőr meg kívánta jegyezni, hogy a három személy kulturáltan viselkedett, részükre elmondta, hogy a szembe szomszédot zavarja az általuk keltett zaj mértéke. Miután a részükre a rendőr elmondta az intézkedése okát még halkabbra vették a zenét, illetve elmondták a rendőrnek, hogy a kitöltött italuk elfogyasztása után távoznak K. Á. lakásából, továbbá K. Á-ot a rendőr figyelmeztette, amelyet tudomásul vett.

A lakásból távozva a panaszos érdeklődve, kíváncsian kérdezte, milyen rendőri intézkedést foganatosított a rendőr K. Á-val szemben, amelyre a rendőr azt a tájékoztatást adta, hogy mivel olyan csekély mértékű csendháborítást tapasztalt, amely arra sem alkalmas, hogy a közvetlen szomszédhoz áthallatszódjon, nemhogy a lakóház túloldalán lakó nyugalma zavarja, így a figyelmeztetésen túl súlyosabb rendőri intézkedést nem foganatosított a rendőr. Ezt hallva a panaszos felemelte a hangját, miszerint, ha a rendőrök nem fognak súlyosabb intézkedést foganatosítani, akkor ő tovább fog menni, mert ez számára nem elfogadható szankció. Ezt követően a TIK központot a rendőr a történetekről tájékoztatta, így a központ engedélyével távozott a helyszínről.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

1) A panaszbeadványban előadott kifogások tekintetében először a Testületnek saját hatáskörét kellett megállapítania, vagyis meg kellett vizsgálnia, hogy a hatásköri szabályai mennyiben teszik lehetővé számára a sérelmek érdemi vizsgálatát.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a szomszédjával szemben a rendőrök nem szabtak ki bírságot, nem indítottak szabálysértési eljárást. Álláspontja szerint a csendháborítás ténye miatt a szomszédjával szemben pénzbírságot kellett volna kiszabni, hiszen a „szép szónak nincsen jogi kötőereje”. 2015. július 13-án a panaszos megjelent a Kerületi Rendőrkapitányságon azonban ott a kapuban egy örrel beszélgetett, aki által közöltekét kifogásolta beadványában.

a) A panaszos sérelmezte, hogy a szomszédjával szemben a rendőrök csak szóbeli figyelmeztetést alkalmaztak és nem szabtak ki vele szemben szabálysértési bírságot, nem indult semmiféle érdemi eljárás az ügyben a panaszos bejelentése nyomán.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti jogszabályi hivatkozásból kiderül, hogy a Testület a rendőrség által, az Rtv. hatálya alá tartozó intézkedéseket, kényszerítő eszközök alkalmazását, vagy akár a keletkezett, megalapozott intézkedési kötelezettség elmulasztását vagy késedelmes teljesítését vizsgálhatja felül, az alapjogsérelem aspektusából. Jelen esetben, tekintettel arra, hogy a panaszos a rendőrség, mint szabálysértési hatóság által, a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) hatálya alá tartozó cselekményeket sérelmez, így a Testület hatáskörének hiányában jelen kifogást nem vizsgálhatja felül, hiszen ezt számára a hatásköri rendelkezései kizárják. Emiatt a Testületnek nem áll módjában szabálysértési felelősség megállapítása és az alapján azzal arányban álló szabálysértési intézkedés és/vagy büntetés kiszabása.

A Testület hatáskörének hiányában nem értékelhette azt, hogy a panaszos szomszédja megvalósított-e szabálysértést és emiatt nem állapíthatott meg szabálysértési jogkövetkezményt a szomszédal szemben, hiszen hatásköri szabályai jelen kifogás érdemi vizsgálatát kizárják.

b) A panaszos kifogásolta a rendőrségben a kapuban szolgálatot ellátó őr által közölt információkat, azokat nem találta kielégítőnek.

A Testület megkeresésére a rendőrség azt a tájékoztatást adta, hogy 2015. július 13-án a panaszos egy fegyveres biztonsági őrrel beszélgetett, aki „kapus” szolgálatot látott el a kapitányság főbejáratánál.

Az Rtv. nemcsak tárgyi értelemben vett hatásköri rendelkezéseket határoz meg a Testület eljárása tekintetében, hanem azt is meghatározza, hogy mely alanyi kör által, az Rtv. szerint foganatosított cselekményeket vizsgálhatja felül a Testület érdemi eljárásban. Az alanyi hatály a rendőrökre, mint közhatalom gyakorlóira terjed ki, így a Testület eljárásában csakis a rendőrök által, a fentebb hivatkozott jogszabályhelyek alapján végrehajtott cselekményeket vizsgálhatja meg. Figyelemmel azon tényre, hogy a panaszos egy fegyveres biztonsági őrrel és nem rendőrrel beszélt, így a Testületnek nem állt módjában felülvizsgálni az őr által elmondottakat, hiszen az nem rendőr. Ezen körülményre tekintettel a panaszos kifogását érdemben nem vizsgálhatta meg a Testület.

Tekintettel a fentebb közöltekre a Testületnek nem áll módjában a fegyveres biztonsági őr által közöltek felülvizsgálata.

IV.

A Testület eljárásban azonban megvizsgálhatta, hogy a sérelmezett intézkedések napján a rendőrök maradéktalanul eleget tettek-e intézkedési kötelezettségüknek. A panaszos végezetül kifogásolta, hogy az egyes intézkedésekről nem készült rendőri jelentés, valamint a rendőrség szolgálati fellépésével sem értett egyet.

Az elvégzett vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a II. cikkében rögzített emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület a panaszos kifogásait időrendben vizsgálta meg és az alábbi megállapításokat tette a rendőrség intézkedési kötelezettségének elmulasztásával kapcsolatban.

a) A panaszos beadványában előadta, hogy 2015. július 3-án 22 óra 35 perckor, telefonon keresztül tett bejelentést, amely során elmondta, hogy a szomszédban lakó K. I. és társai rendkívül hangosan italoznak, kocsmáznak, bömböltették a zenét is, és ezek miatt sajnos a panaszos nem tudott pihenni, aludni. A kikerkező rendőrök 22 óra 50 perckor jelentek meg. Ahogy bementek a rendőrök – a panaszos kísérte be őket – már erősen lehetett hallani a hangos zenét K. I-nál. Csendháborítás tényét állapították meg a rendőrök és szóban figyelmeztették az illetőt.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos a 112-es segélyhívón keresztül tette meg telefonon keresztül a bejelentését, amelyben a szomszédja által, a sérelmére elkövetett csendháborítás tényét hozta a rendőrség tudomására. Elmondta, hogy italoznak, hangosan hallgatják a zenét, ami miatt nem tud pihenni. A TIK 22 óra 36 perckor irányított egy járőrpárost a helyszínre, akik 22 óra 57 perckor érkeztek meg a helyszínre. A rendőrök megkérték a szomszédot, hogy halkítsa le a zenét, tájékoztatták a társas együttélés szabályairól, majd szóbeli figyelmeztetést követően 23 óra 3 perckor távoztak a helyszínről.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdés szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Ahhoz, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének keletkezése kérdésében állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja. A panaszos olyan információkat hozhatott-e a

rendőrség tudomására, amelyek vajon intézkedési kötelezettséget keletkeztethettek a rendőrség oldalán.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület megítélése szerint a bejelentés felvethette a Szabs. tv. 195. § által büntetni rendelt csendháborítás szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanút. A Szabs. tv. 195. § (1) bekezdése szerint aki lakott területen, az ott lévő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

A rendőrség és a panaszos tényelődása teljes mértékben egyezést mutat, így a Testület tényként kezelte azt, hogy a panaszos csendháborítás tényét hozta a rendőrség tudomására telefonos bejelentésében. A bejelentés a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amelynek eleget tettek. A bejelentés valóságalapjáról történő meggyőződés érdekében megjelentek a bejelentés helyszínén, meghallgatták a bejelentőt, a csendháborítót és tájékoztatták a csendháborítót a társas együttélés szabályairól, majd megkérték, hogy halkítsa le a zenét és szóban figyelmeztették. Sem a panaszos, sem a rendőrség nem számolt be arról, hogy a csendháborító folytatta-e a tevékenységét aznap este. A Testület vélelmezi, hogy mivel nem érkezett bejelentés, ezért valószínűleg nem.

Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a bejelentés által keletkezett intézkedési kötelezettségnek a rendőrség eleget tett és a zavaró, szabályt sértő helyzet megszüntetése érdekében a helyszínen tapasztaltakkal arányban álló intézkedést fogantatosítottak. Az arányosság és fokozatosság elvére tekintettel a csendháborító személyt felszólították cselekményének abbahagyására és szóban figyelmeztették az ismételt elkövetés jogkövetkezményeiről. A Testület arra a véleményre jutott, hogy adott időben és helyen a rendőrség megtett mindent a helyzet tisztázása érdekében, a szabályt sértő magatartás megszüntetése érdekében. A rendőrség eleget tett objektív intézkedési kötelezettségének.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült, hiszen a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek.

b) 2015. július 5-én 13 óra 20 perckor tett bejelentést a panaszos telefonon keresztül, amikor ismételen ki kellett hívnia a rendőrséget K. I-hoz, mivel torkuk szakadtából kiabáltak, súlyosan becsmérelték őt. Azt mondták neki, hogy rohadt cigány, O. V-ral le fogják őket ütni. A három rendőr, amelyek közül egyikük nő volt nem volt tisztában azzal, hogy mit

mond. Nem volt azzal sem tisztában, hogy miért intézkednek a panaszos szomszédjával szemben. A panaszos elmondta, hogy nem ide való és O. V-t is súlyosan szidalmazták a szomszédjai, nemcsak őt. Obszcén, trágár, illetlen szavakkal illették a panaszost, zaklatták, fenyegették, mondta K. I., hogy arra megesküszik, hogy le fogja ütni a panaszost. A helyszínre kiérkező rendőrök igazoltatták K. I-t és az egyik lakót meg is hallgatták az esetről. Azonban a panaszos úgy tudja, hogy a rendőrök erről az esetről sem készítettek jelentést, hogy miért is voltak kint ezen a napon a panaszosnál. A rendőrnő valóban szóban figyelmeztette K. I-t. Majd végül a rendőrnő közölte, hogy újabb eljárást indítanak ellene.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos telefonon keresztül tett bejelentést a rendőrségre 2015. július 5-én 13 óra 5 perckor, amelyben elmondta, hogy a szomszédja és a nála tartózkodó személy ittas, hangoskodnak, ordibálnak és trágár szavakkal illették őt, becsmérlik, zaklatják. A TIK utasítására két rendőr (járőrpár) 13 óra 19 perckor jelent meg a helyszínen. A kiérkezésüket követően adatgyűjtésbe fogtak, amelynek keretén belül meghallgatták a panaszost, a szomszédját és egy lakót is. Ennek során kiderült, hogy a lakó, mint tanú nem hallotta a szomszéd által a panaszosra mondottakat, és elmondta a rendőröknek, hogy régóta haragos viszonyt ápol a panaszos és szomszédja. A rendőrök a helyszínt 13 óra 42 perckor hagyták el, mivel a tapasztalt, feloldhatatlan tényelőadások között feszülő ellentmondást nem tudták feloldani az adott körülmények között.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. § (1) bekezdése szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A (2) bekezdés értelmében a rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezéseket a Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése egészíti ki, amely szerint a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

Ahhoz, hogy a Testület a rendőrség intézkedési kötelezettségének keletkezése kérdésében állást foglaljon, azt kellett mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja. A panaszos olyan információkat hozhatott-e a rendőrség tudomására, amelyek vajon intézkedési kötelezettséget keletkeztethettek a rendőrség oldalán.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény/szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt/szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény/szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a

rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely bűncselekmény/szabálysértés elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület álláspontja szerint a bejelentés felvethette a Szabs. tv. 180. §-ába ütköző, a panaszos sérelmére elkövetett szabálysértés gyanúját. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint, aki mással szemben a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, szabálysértést követ el. A (2) bekezdés értelmében a becsületsértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye.

Emellett a telefonos bejelentés felvethette bűncselekmény elkövetésének a gyanúját is. A Btk. 226. § (1) bekezdés szerint, aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tény állít, hírszettel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ rágalmozás vétségét követi el.

A Btk. 227. § (1) bekezdés szerint, aki a 226. §-ban meghatározottakon kívül mással szemben *a)* a sértett munkakörének ellátásával, közmegbízatásának teljesítésével vagy közérdekű tevékenységével összefüggésben, vagy *b)* nagy nyilvánosság előtt a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ, vagy egyéb ilyen jellegű cselekményt követ el elköveti a becsületsértés vétségét.

A telefonos bejelentés felvethette továbbá a Btk. 222. §-ban pönalizált zaklatás bűncselekmény elkövetését is. A hivatkozott jogszabályhely (1) bekezdése szerint, aki abból a célból, hogy mást megfélemlítsen, vagy más magánéletébe, illetve mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, őt rendszeresen vagy tartósan háborgatja, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg a zaklatás vétségét követi el.

A Testület álláspontja szerint a panaszos által közölt információk egyaránt alkalmasak voltak szabálysértés és bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú keletkezésére, így a rendőrség, mint bűnüldöző hatóság tudomására hozott információk a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztettek. Ennek keretén belül a rendőrségnek meg kellett jelennie a helyszínen annak érdekében, hogy meggyőződjön a bejelentés valóság alapjáról és amennyiben a bejelentés valós, akkor annak megfelelően kell a tovább végrehajtandó cselekményeket elvégeznie.

A Testület jelen eset kapcsán szintén egyezést talált a panaszos által és a rendőrség által előadott tények között. Így a Testület a tényállás elemeként kezelte azt, hogy a panaszos jogellenes cselekmény, a szomszédja által, a telefonhívás pillanatában is a sérelmére történő elkövetéséről tett bejelentést. Ennek hatására a rendőrök megjelentek a helyszínen, meghallgatták a panaszost, a szomszédot és egy tanút. A helyszínen a rendőrök nem tudták teljes mértékben a tényállást felderíteni, így közel fél óra után érdemi cselekmény foganatosítása nélkül hagyták el a helyszínt.

A tényelőadások fényében a rendőrség az adott helyzetben annyit tehetett volna meg, hogy a becsületet támadó jogellenes cselekmények kapcsán a panaszost arról tájékoztatja, hogy magánindítvánnyal élhet ezen cselekményekkel szemben, amennyiben úgy érzi, hogy azokat a panaszos sérelmére a szomszéd valóban megvalósította. A Testület álláspontja szerint, habár adott időben és helyen a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, mégis a

panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának csekély fokú sérelmét állapította meg a Testület, mert a rendőrök nem tájékoztatták a panaszoszt a magánindítvány jogintézményéről. Adott helyen, adott időben valóban az ellentmondásokra tekintettel a rendőrök további érdemi cselekményt nem tudtak végrehajtani. Mind szabálysértés, mind bűncselekmény tekintetében felsorolt jogellenes cselekmény magánindítványra büntetendők, így a panaszoszt magánindítvány-tételi jogáról tájékoztatniuk kellett volna, hiszen ezt a kötelezettséget a törvények számukra előírják.

A fentebbi körülmények értelmében, mivel a rendőrök a panaszoszt a magánindítvány-tételi jogáról nem tájékoztatták, ezért a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg.

c) 2015. július 30-án, 7 óra 7 perckor a panaszos ismételten telefonon keresztül tett bejelentést a rendőrségre, amelyben elmondta, hogy K. I. bömböltette, nagy hangerővel nézte a TV-jét, és emiatt nem tudott a panaszos pihenni, aludni a saját lakásában. A rendőrök 7 óra 25 perckor érkeztek meg a helyszínre. A hangos zaj a panaszosnál, sőt a társasház bejáratánál már jól hallható volt. A rendőrök észlelték a valóban hangos TV-zést és csak szóban figyelmeztették a panaszoszt. A kikerülő rendőröket a panaszos informálta az előzményekről, hiszen K. I. büntető eljárás hatálya alatt van, valamint az önkormányzat is eljárást indított ellene. A panaszos azt is elmondta a rendőröknek, hogy 2015. július 3-án, 5-én és 23-án kétszer is volt kint a rendőrség a panaszosnál csendháborítás és korábbi fenyegetései, zaklatásai miatt. Figyelmeztetésen kívül azonban semmi egyéb jogkövetkezményt nem alkalmaztak a szomszédal szemben.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos a 112-es segélyhívót tárcsázva, telefonon keresztül tett bejelentést csendháborításról. A rendőrök a küldés leírása szerint 7 óra 27 perckor értek ki a helyszínre, ahol a panaszos fogadta őket. Miután meghallgatták a helyszínen a panaszoszt, mint bejelentőt ellenőrizték az általa elmondottak valóság alapját. A panaszos ugyanis azt hozta a rendőrség tudomására, hogy a szomszédja (K. Á.) hangosan nézi/hallgatja a televíziót, így attól nem tud pihenni. A rendőrök nem hallottak hangos zajt a lakásból kiszűrődni, mégis oda becsöngettek és udvariasan megkérték a lakót, hogy halkítsa le a televízióját, aminek eleget is tett. Az intézkedés így csupán figyelmeztetéssel zárult, majd pár perc elteltével el is hagyták a rendőrök a helyszínt.

A panaszos és a rendőrség tényelődása szinte teljes egészében egybehangzik. A panaszos telefonos bejelentést tett, amelyben csendháborítás elkövetésére vonatkozó gyanút hozott a hatóság tudomására, amelynek az elkövetőjét (szomszéd) és annak módját (hangos TV-zés) is meghatározta, így ezen körülményre tekintettel nem tud aludni. A rendőrök a hívás beérkezését követően rövid időn belül megérkeztek a helyszínre, meghallgatták a panaszoszt és a szomszédját, valamint annak figyelmeztetését követően megkérték, hogy halkítsa le a TV készüléket. Mivel a helyszínen a rendőrök egyéb jogsértést nem tapasztaltak, a helyszínt elhagyták. Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőrök adott időben, adott helyen eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek; ezt a panaszos sem vitatta. Ő csak azt sérelmezte, hogy nem bírságolták meg a szomszédját, amely kifogást a Testület – a hatásköri szabályainak ismertetésénél meghatározottak fényében – nem tudott vizsgálni. Így a Testület álláspontja szerint a rendőrök eleget tettek az intézkedési kötelezettségüknek, hiszen a telefonos bejelentés hatására megjelentek a helyszínen, meghallgatták a panaszoszt, a szomszédot is, akit figyelmeztetés ellenében felszólítottak arra, hogy halkítsa le a TV készülékét. A rendőrséget jelen kifogás kapcsán nem terheli mulasztás, így a Testület

álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga, hiszen a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a rendőrség eleget tett az intézkedési kötelezettségének, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

d) A panaszos végezetül sérelmezte, hogy 2015. augusztus 29-én, 2 óra 10 perckor panaszt tett a 107-es hívószámon keresztül K. Á. szomszédja ellen, mivel az éjjeli, hajnali órákban ordibáltak, nagy hangerővel bömböltették a zenét és italoztak a társasház udvarán; sőt az egész háztömb bömbölt, amelynek következtében a panaszos nem tudott aludni, pihenni. A kiérkező három egyenruhás rendőr egyike nagyon álmosan érkezett, alig állt a lábán. A helyszínre kiérkezőknek előzményként már a fenti problémákat elmondta. A rendőr, aki álmosan beszélt K. Á. lakásában, érezhetően, láthatóan is lehetett hallani, hogy nagyon gyenge intézkedést eszközölt, de igaz elmondták, hogy halkabban ennyit tudtak csinálni. Az intézkedő rendőrök előtt K. Á.-nál az egyik részeg, gátlástalan nő azt mondta a rendőrnek, hogy a panaszos hülye, bolond, ne hallgassanak rá, miközben a panaszos elmondása szerint a rendőrök, amikor megérkeztek a helyszínre, már akkor érzékelték a hangos zenét.

A rendőreg tájékoztatása szerint a panaszos összesen háromszor tett 2015. augusztus 29-én bejelentést a 112-es segélyhívón keresztül. A harmadik bejelentésben kért érdemi rendőri intézkedést, amelyet egyébként 2 óra 21 perckor tett meg. A bejelentésben elmondta, hogy a szomszédjánál egy kisebb társaság jött össze, akik hangosak, ordítoznak, italoznak, hangosan hallgatják a zenét és emiatt nem tud pihenni. A helyszínre 2 óra 27 perckor érkezett meg három rendőr, akiket a panaszos várt, fogadott és elmondta nekik, hogy mit tapasztalt a helyszínen, miért kért rendőri intézkedést. A járőrök az általa elmondottakat nem tapasztalták, bekopogtak a lakásba, a lakót figyelmeztették, aki lehalkította a zenét. A bejelentő nemtetszését fejezte ki és kevesellte a figyelmeztetés alkalmazását, illetve kilátásba helyezte, hogy tovább fog menni, mivel ez számára nem elfogadható szankció. A rendőrök a helyszínt 2 óra 38 perckor hagyták el.

Jelen kifogás kapcsán a panaszos és a rendőrség szinte teljes mértékben egyező információkat hozott a Testület tudomására annak kapcsán, hogy mi is történt a fentebb meghatározott időpontban és helyen. Az egyedüli eltérést itt is az a körülmény adja, hogy a panaszos nem volt elégedett a rendőri intézkedéssel, hiszen véleménye szerint a szomszédját meg kellene büntetni, nem pedig csak figyelmeztetni kellene minden egyes esetben. Jelen kifogás kapcsán a Testület jelzi – visszautalva a hatáskörénél részletesen ismertetett szabályokra –, hogy ezt a kifogást nem vizsgálhatja meg az eljárásában. Jelen esetben csak azt vizsgálja a Testület, hogy a rendőrök oldalán vajon keletkezett-e intézkedési kötelezettség, amennyiben pedig igen, akkor eleget tettek-e ennek a rendőrök és mily módon.

Ebben a tekintetben a Testület úgy határozott, hogy a rendőrök oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett, hiszen mind a rendőrség, mind pedig a panaszos elmondta, hogy olyan információk közölt a panaszos telefonon keresztül, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy felvessék a panaszos szomszédjával szemben, a panaszos lakcímén csendháborítás szabálysértés elkövetésére vonatkozó gyanút. A rendőrök ezen információk birtokában jelentek meg a helyszínen, hárman. Amikor megérkeztek a bejelentés helyszínére, akkor meghallgatták a panaszost, aki ugyanazt a tartalmú közlést mondta el a rendőröknek, mint amit a telefonban, sőt elmondta a korábbi panaszait is nekik. A rendőrök ezt követően

szemrevételezték a helyszínt, hogy tapasztalnak-e (látnak, hallanak) olyan körülményt, amely alkalmas lehet a panaszos nyugalmának a megzavarására. A rendőrök a szomszéd ajtaja előtt hallottak valóban kacagást, zenét, de véleményük szerint az nem volt arra alkalmas, hogy mások nyugalmát zavarja. A rendőri jelentések tartalmazzák, hogy a panaszos lakása előtt sem lehetett már hallani a hangokat, főleg nem „zengett a szomszédtól” a lakóépület. A szomszéd lakása elé érve kopogtattak, meghallgatták a szomszédot, bementek a lakásba, megkérték, hogy vegyék lejjebb a zenét, hiszen zavarja a panaszost, aki nem tud emiatt aludni. A helyszínen figyelmeztetést alkalmaztak, majd a panaszos tájékoztatását követően 2 óra 38 perckor elmentek onnan. Ezen tényeket a panaszos is megerősíti a beadványában, így a Testület abból indult ki, hogy a helyszínen a – telefonos bejelentés hatására – a rendőrök megjelentek, meghallgatták a panaszost, szemrevételezték a helyszínt, meghallgatták a szomszédot, figyelmeztették, majd egyéb jogellenes cselekmény tapasztalásának a hiányában elhagyták a helyszínt. A Testület megítélése szerint tehát megállapítható, hogy a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettség keletkezett, amelynek eleget tettek azzal, hogy megjelentek a helyszínen és az adott időben, helyen rendelkezésre álló információkhoz és lehetőségekhez mértén intézkedést kezdeményeztek. Erre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a rendőrséget nem terheli mulasztás, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga sem szenvedett sérelmet.

Tehtetttel a fentebb ismertettekre a Testület véleménye szerint a rendőrség eleget tett az oldalán keletkező intézkedési kötelezettségének, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

2) A panaszos sérelmezte, hogy a júliusi rendőri intézkedések egyikéről sem készítettek a rendőrségen jelentést, pedig a bejelentései hatására megjelentek a lakásánál. Ezt a tényt a panaszos az intézkedő rendőröktől tudja.

A rendőrség határozottan tagadta a panaszos állításának a valóság alapját, hiszen minden egyes rendőri intézkedésről készítettek rendőri jelentést.

A Szolgálati Szabályzat 4. § (3) bekezdése szerint a rendőr meghatározott szolgálati feladatának végrehajtása során észlelt, vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény észlelése esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárónak történő jelentéssel vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni.

A Testület a rendőrség által előadottak tekintetében ellentmondást vélt felfedezni. A rendőrség a július 5-ei intézkedés kapcsán úgy tájékoztatta a Testületet, hogy az intézkedésről készült rendőri jelentés, majd közvetlenül a következő mondatban ezt megcáfolja, hiszen közölték a Testülettel, hogy mivel a helyszínen nem tudtak a rendőrök a bejelentés valóság alapjáról meggyőződni, ezért nem is készítettek rendőri jelentést. A panaszos tényelőadását erősíti az a tény is, hogy a Testület rendelkezésére bocsájtott iratok között nem szerepel egy darab rendőri jelentés sem, amelyek a kifogásolt júliusban foganatosított rendőri intézkedésekről szólnának. Bevett gyakorlatnak minősül, az adatkérés megszokott módszere az, hogy a rendőrség mindig a Testület rendelkezésére bocsátja az intézkedésről készült rendőri jelentéseket. Azokat a Testület megkeresésében kifejezetten kéri is. Ezért a Testület azt vélte, hogy valóban nem készült egyik intézkedésről sem rendőri jelentés.

Ezen körülmény miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg.

Mivel egyik sérelmezett júliusi rendőri intézkedésről sem készíthettek a rendőrök jelentést, ezért a Testület a panaszos tényelődását találta megalapozottnak, így erre tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg.

3) A panaszos sérelmezte, hogy 2015. augusztus 29-én, amikor a három rendőr megjelent a helyszínen, akkor az egyikük annyira álmos volt, hogy alig bírt megállni a saját lábán, szinte majdnem elesett.

A rendőrség határozottan cáfolta a panaszos állításának a valóság alapját. Tényelődásuk szerint az intézkedés során egyikükkel szemben sem merült fel a gyanú tekintetben, hogy valamelyikük ingerlékeny, fáradt, álmos lett volna. Sőt a parancsnok azt is elmondta, hogy a három rendőr állapotát ellenőrizték, mielőtt kimentek volna a helyszínre intézkedni.

A rendőrségre irányadó normák közül egyik sem tartalmazza *expressis verbis* azt, hogy a rendőrnek a szolgálata során milyen állapotban kell lennie. Egyedül a szolgálaton kívül lévő rendőr esetleges intézkedése kapcsán határoz meg az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat különféle kötelező, irányadó rendelkezéseket, amelyek így ha igaznak minősülnek és kötelezően figyelembe veendőek egy szolgálatban nem lévő rendőrre, akkor ebből következően mindenképpen egy szolgálatban lévő rendőrnek meg kell ezen követelményeknek felelnie.

Így az Rtv. 13. (1) bekezdéséből levezethető, hogy amennyiben a rendőr szolgálati feladatait látja el, akkor intézkedésre alkalmas állapotban kell lennie. Az intézkedésre alkalmas állapot fogalmát bontja ki a Szolgálati Szabályzat (6) bekezdése, amelyből hasonló módszerrel levezethető, hogy a rendőr akkor intézkedhet, ha egészséges, nincs szeszestől befolyásolt állapotban, vagy nem áll intézkedési képességre hátrányosan ható gyógyszer, valamint bódító hatású anyag befolyása alatt.

Figyelemmel arra, hogy a szóban forgó rendőr állapotát tekintve a panaszos és a rendőrség is egymásnak ellentmondó információkat hozott a Testület tudomására, így a Testület a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek fényében megítélhette volna a panaszos által kifogásolt rendőr állapotát. Erre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a rendőr intézkedéskori állapota vonatkozásában.

A fentiekben közölt információkra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a két fél tényelődása között feszülő, feloldhatatlan ellentétre figyelemmel.

4) A panaszos kifogásolta, hogy a 2015. augusztus 29-ei rendőri intézkedés során az egyik rendőr azt mondta neki, hogy amennyiben még egyszer bejelentéssel él, akkor legközelebb nem fognak kimenni a helyszínre és nem fognak intézkedni.

A rendőrség határozottan visszautasította volna, hogy bármelyik rendőr ilyen kijelentést tett volna a panaszos irányába. Tehát egyikük sem tett olyan kijelentést, hogy amennyiben a panaszos ismételten bejelentéssel él, nem fognak kimenni és intézkedni. Ezen panaszosi állítás a valóságnak nem felel meg.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület jelen kifogás kapcsán is ellentmondást tapasztalt a rendőrség és a panaszos által közölt információkban, amelyet szintén megpróbált feloldani, de sikertelenül. Csakúgy, mint az előző rendőri fellépésre vonatkozó kifogás kapcsán, ugyanazon okokból nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amelynek tükrében megítélhette volna a rendőri fellépést, ezért úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

Tekintettel a fent leírtakra a Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megvizsgálta a négy különböző napon fogatosított rendőri intézkedést. A 2015. július 3-án fogatosított intézkedés tekintetében a rendőrök eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem sérült. A Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelmét állapította meg a 2015. július 5-én fogatosított intézkedés kapcsán, hiszen a rendőrség a panaszost nem tájékoztatta a magánindítvány-tételi jogáról. A 2015. július 30-án fogatosított intézkedés kapcsán a Testület véleménye szerint a rendőrség eleget tett intézkedési kötelezettségének, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A 2015. augusztus 29-ei rendőri intézkedés kapcsán ugyanerre az álláspontra helyezkedett a Testület, vagyis a rendőrséget mulasztás nem terheli, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült. Ezt követően a Testület megvizsgálta a panaszos azon kifogását, amely a rendőrség jelentéstételi kötelezettségét érintette, ennek kapcsán a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség a júliusi intézkedések tekintetében mulasztást követett el, azaz nem készített jelentést, így erre tekintettel a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg. A panaszos kifogásolta az egyik rendőr állapotát a 2015. augusztus 29-ei intézkedés során, amely tekintetében a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelme nem megállapítható, tekintettel a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra. Végezetül a panaszos sérelmezte a rendőrök által, a 2015. augusztus 29-ei intézkedés során közölteket, amelyek tekintetében a Testület ismételen egy feloldhatatlan ellentmondásba ütközött, így csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltósághoz fűződő jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. november 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag